Be Gud om ett tacksamt hjärta!

Spara som PDF

Tacksamhet är en avgörande vitamin för en frisk kristen tro och ft

Tacksamhet, förnöjsamhet och ödmjukhet går hand i hand och tillsammans avger de en behaglig kristusdoft från den kristne till människor i dennes omgivning. Med en sådan kristusdoft kan man betydligt lättare intressera andra för vår tro på Jesus och kanske även få bidra till deras eviga frälsning. Dessutom är det ju gott med ett tacksamt hjärta när det gäller relationen till Gud. Men direkt här i inledningen vill jag ge dig en liten varning: läs nu **inte** denna text som om den handlar om vad DU måste göra och förbättra, alltså som lag, läs den istället med nådens glasögon, alltså med sikte på vad GUD kan och vill göra i ditt liv. Så tro inte att det är kört för dig om du inte upplever en tacksamhet i ditt hjärta, det här handlar mycket om mognad och helgelse, men kanske även om att öppna ögonen lite mer.

Bibelläraren Sven Reichmann sa en gång dessa ord:

> ”Tacksamhet är rättfärdighetens drivkraft i den kristnes liv.”

Det tycker jag är både bra och intressant. Men på vad sätt blir tacksamheten en motor i den kristnes liv? Jo, Sven sa också att en fullständigt tacksam människa syndar inte. Varför det? Jo, för i en tacksam människa kan inte begären locka en till att släcka törsten med syndfulla handlingar. Inte heller jagar en helt tacksam människa religiösa, lagiska ”förbättringar” i det egna livet. Kanske det rent av är så att begären inte ens existerar i en fullt tacksam människa. I evigheten hos vår Herre kommer i vart fall inte otacksamheten existera. Livet här går därför ut mycket på att växa allt mer i tacksamhet; mycket av målet för vår helgelse här och nu är att vi skall bli tacksamma.

Ofta fel fokus

Ett vanligt fel vi kristna gör när vi läser Bibeln är just att ha oss själva i fokus. Då riktar man vanligen in sig på vad JAG måste göra och inte göra; vi jagar efter ”förbättringar” av oss själva på det religiösa och moraliska området. Tyvärr göder även mycket förkunnelse sådana tankegångar och sådant beteende. Och så faller man in i ett liv efter Lagen istället för nåden. Rätt sätt att läsa Bibeln är för att lära känna Gud/Jesus och för att se vad han har gjort, gör, vill och skall göra. Vi kan så klart även läsa Bibeln för att se hur Gud vill att vi skall leva; vi liksom speglar oss i bibelorden. Men när vi då ser att vi kommer till korta skall vi **inte** genast tänka ”japp, jag måste ändra på mig!” för då försöker vi vanligen lyfta oss själva i håret till ett mer moraliskt och fromt leverne. Då föds ingen tacksamhet. Istället bör vi ta ett samtal med Gud och be att han formar oss så som han önskar. Då kommer förändringen inifrån, med lust, glädje – och med tacksamhet! Ger vi oss i färd med att förändra oss helt i egen kraft, då kan det generera hyckleri eller religiöst högmod som en följd av egna ytliga prestationer. Så när du läser detta, fundera då på vad Gud kanske vill göra med dig för att du skall få en trons vila och kunna smitta andra med din tro, se det som möjligheter! Och be sedan Gud om hjälp med det du önskar förändring med. Att Gud vill hjälpa oss med en sådan förändring ser vi bl.a. i dessa bibelverser:

> Fil 2:13: ”**Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning**, för att hans goda vilja skall ske.”
>
> Heb 13:20-21: ”Fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår Herre Jesus Kristus, upp från de döda, **han må fullkomna er i allt gott, så att ni gör hans vilja. Och må han verka i oss det som behagar honom**, genom Jesus Kristus.”
>
> Tit 2:11-12: ”Ty **Guds nåd** har uppenbarats till frälsning för alla människor. **DEN fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär** och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är”

Lade du märke till att det är Gud som kan ändra på både vår vilja och våra gärningar, att han verkar i oss på ett sådant sätt att våra liv kan behaga honom mer och mer, och att det är **nåden** som fostrar oss, **inte** Lagen!

Spegla oss i Ordet

Men när man läser bibelorden nedan är det alltså lätt hänt att man lägger dessa uppmaningar som ytterligare sten på den tunga religiösa börda man kanske redan bär på. Det är dock inte det som dessa verser vill åstadkomma. Men låt oss till att börja med spegla oss lite i bibelorden ändå:

> Ef 5:20: ”Tacka alltid vår Gud och Fader för allt i vår Herre Jesu Kristi namn.”
>
> Kol 3:16: ”Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung med tacksamhet Guds lov i era hjärtan.”
>
> 1 Tess 5:16-18: ”Var alltid glada, be oavbrutet och tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus.”

Visst känns det svårt att tacka Gud för exakt allt under alla livets förhållanden och alltid vara bedjande och glad, att alltid ha ett tacksamhetens lov till Gud i våra hjärtan? Det som står här rimmar ju inte särskilt bra med hur de flesta av oss kristna lever våra liv. Så vi kommer till korta när vi läser detta och många kan känna det tungt och krävande. Men nu har vi alltså speglat oss i bibelorden och konstaterat att vi kanske inte är på det sätt som aposteln Paulus uppmanar oss att vara. Utifrån detta går vi vidare.

En möjlighet!

Vi fortsätter med att se det som står i dessa bibelord som en fantastisk **möjlighet** och ett erbjudande. Visst vore det underbart om vi kunde leva så att vi alltid hade ett tacksamhetens lov till Gud i tankarna och på våra läppar, oavsett vad som händer i livet! Vi får se det som en optimal kristen tro och förstå att det måste vara fantastiskt att ha ett sådant sinnelag. Det skulle definitivt innebära att vi spred mer av en behaglig Kristusdoft än vad vi gör idag – om vi får leva med en sådan här tacksamhet. Och vi kanske skulle kunna vinna fler till tron och frälsningen om vi hade en sådan här Kristusdoft. Vi kan alltså konstatera att detta är något fantastiskt att önska sig och få del av!

Den rätta vägen

Men vad gör vi då om vi inte lever med denna tacksamhet och glädje men önskar att få den? Man kan ju inte bara bestämma sig för att vara tacksam; det går inte att ta sig själv i kragen och vips åstadkomma en sådan tacksamhet. Man kan möjligen begrunda saker och ting och bli lite tacksam över olika saker i livet.

Avgörande erfarenheter i livet kan definitivt ge tacksamhet om man tar vara på dem.

Men den klart bästa vägen är så klart att gå till Gud i bön. Vi har ju sett att han kan verka både vilja och gärning i och med oss. Så vi talar om för honom hur det är, att vi brister i detta, men att vi önskar att han skall hjälpa oss att komma mer och mer in i det liv han vill att vi skall leva: ett liv i tacksamhet och glädje. Jag är alltså övertygad om att han både vill och kan ge oss detta, men det kan ta längre tid än vad vi kanske tror och hoppas på. Gud har ju sällan brådis med de bönesvar han ger oss. Tidsdifferensen tror jag beror på att den väntan vi får leva i när vi väntar på bönesvar är fostrande, den får oss att mogna som sanna kristna. Så kanske det för somliga blir först på dödsbädden som man prisar Gud i full tacksamhet. Men det är ju underbart det också! Hur som helst är det till Gud vi skall gå när vi ser att vi kommer till korta inför saker vi läser i Bibeln. Vi kan inte förändra oss själva på insidan särskilt mycket, men Gud kan göra det och vill göra det. Det är detta som är en del av den helgelse som Gud vill ge oss, och till vår hjälp har vi då den Helige Ande, Hjälparen; Gud verkar i oss genom den Helige Ande!

> Fil 2:13 :”Ty Gud är den **som verkar i er**, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.”

Jag tror att detta är rätt väg att gå när vi vill ha verklig förändring i våra liv. Försöker vi förändra vår invärtes natur på egen hand blir det frågan hyckleri. Detta eftersom vi inte förmår att ändra på vår invärtes människa och få bukt med ”köttet” på egen hand. ”Köttet”, alltså vår syndanatur, är vår största fiende. Många tror att det är onda andar som vi främst har att kämpa mot, men vi ser att Bibeln pekar på ”köttet” som det stora problemet. Där sitter otacksamhet, ovilja, lathet, begär, onda tankar, avundsjuka, hat och mycket annat skräp. Kanske vi kan lägga oss till med ett yttre som ser mer fromt, lyckligt och tacksamt ut, men det kommer då inte ur ett glatt och tacksamt hjärta. Syndanaturen finns ändå kvar och kanske dominerar i vårt inre. Det är därför vi måste gå till Gud och be **honom** om en invärtes förändring.

> Joh 6:63: ”Det är Anden som ger liv, köttet hjälper inte.”

Yttre påverkan

MEN, det finns ju en risk att vi redan fått en hel del förändring på insidan men hamnat i ett negativt tänkande på grund av yttre påverkan och/eller för att vi

själva matat oss med en massa negativ information och/eller felaktig undervisning. Detta är inte helt ovanligt idag, inte ens bland oss kristna. Därför tror jag – trots allt – att vi kan vinna tillbaka en del tacksamhet genom att begrunda ett och annat som har med vår tro att göra, men även annat som kan ge näring till tacksamhet.

Begrunda allt det goda vi som kristna redan fått!

Om du nu är en kristen, tänk då på det faktum att en allsmäktig Gud, universums Skapare, har fångat in dig och gjort dig till hans barn – för att han älskar just dig! Han har dessutom gett dig ett superlöfte om ett evigt liv i ett paradis i gemenskap med honom och alla andra som blivit frälsta till det eviga livet! Det är ju något oerhört stort att vara enormt tacksam för! Där skall det inte finnas något ont, ingen sorg, inga tårar, ingen plåga, ingen oro, ingen avundsjuka, bara sann glädje, lycka och tacksamhet! (Upp 21:1-4) Det är ju något otroligt gott att vara enormt tacksam över! Detta bör vi påminna oss själva och varandra om då och då, och begrunda så att vi inte tappar bort den tacksamhet som föds ur dessa realiteter och löften. Kanske pratar/predikar vi också för sällan om evigheten hos Gud? Kanske är det dags att ta upp de gamla sångerna som besjöng löftena om evigheten och tacksamheten för detta? Eller kanske skriva nya sådana sånger? Gör gärna det om du har musikalitetens gåva!

Som svensk kan du vara alldeles särskilt tacksam!

Det har så klart inte undgått någon vuxen svensk att vi har stora problem med en ökad kriminalitet och omoral i landet, det är både tragiskt och illa, men det finns så otroligt mycket annat som vi fortfarande kan glädja oss åt. Så vi kan även få hjälp med tacksamheten genom att tänka på/påminna oss om sådana positiva saker, om hur vi har det i vårt land jämfört med andra länder. Jag själv kan uppleva en stor tacksamhet när jag ser mig runt i världen och begrundar allt det goda som vi trots allt har i Sverige. (Om du bor i något annat land i Norden kan du nog vara lika tacksam som vi svenskar :-) Jag har också fått en stor tacksamhet över vårt land efter resor jag gjort utomlands. Jag studerade ett år i USA för länge sedan. Det gjorde mig oerhört tacksam över mycket som vi har i vårt land men som saknas där. Och mycket elände jag såg i USA hittade jag inte i Sverige, faktiskt inte heller idag. Jag och min hustru reste en gång bakom järnridån, och då kände vi också en oerhörd tacksamhet när vi kom hem. I princip har det varit så efter varje resa vi gjort, men då räknar jag bort resor i Norge, som jag älskar lika mycket som Sverige. Det är också intressant att umgås med ukrainska flyktingar och höra vad de tycker om vårt land. "*Det är så rent i Sverige och*

husen är så fina" – har flera av den som jag träffat sagt. Men visst finns det allvarliga problem i vårt land. Personligen tror jag att avfallet i vår kristenhet är största orsaken till att så mycket blivit sämre i vårt land. Avfallet sker när sådant som liberalteologi, villoläror, rikedom, girighet och självupptagenhet korrumperar kristenheten, och då tar Gud successivt bort sin välsignelse över oss som nation. Men trots att mycket gått snett i Sverige har vi fortfarande det väldigt bra jämfört med de flesta andra folk i världen.

Begrunda allt det goda vi har i Sverige

Mycket av allt som är särskilt bra i vårt land känner vi ju till som svenska medborgare, men vi kanske behöver påminna oss om detta emellanåt, jämföra oss med andra länder och även begrunda det – och tacka Gud! Så vad kan vi säga om Sverige då – som kan generera lite tacksamhet? Jag skall lyfta fram en del tänkvärda saker:

På nationaldagen 2024 hörde jag en intervju med en norrman, och han fick bl.a. frågan om vad som skiljer Sverige från Norge. Då svarade han att det är en sådan ordning och reda på mycket i Sverige, mer än vad det är i Norge, menade han. Ja, vi har ett mycket väl fungerande samhälle om vi jämför med de flesta länderna i världen. Visst kan vi klaga på mycket, men det är inget som föder tacksamhet. Vi kan vara enormt tacksamma för 200 år av fred. Vi kan vara tacksamma för det välstånd vi har. Vi har en enorm frihet inom väldigt många områden. Tänk bara på allemansrätten! Min hustrus engelska släktingar tycker allemansrätten är något alldeles enastående, för i England vågar man absolut inte gå vart som helst i naturen; där kan det komma en lord med hagelbössa och jaga bort dig från hans marker!

Sedan kan vi tänka på hur bra vi har det med arbete, pension, sjukvård, tandvård, skola. Jag själv var med om en stor operation i slutet på 2023 och då låg jag inne på sjukhuset i 12 dagar. För alla de dagarna, och för den stora operationen som tog många timmar med många olika kirurger inblandade, betalade jag bara 120 kr per dag! All inclusive! Det kan knappast bli bättre! Visst kan vi klaga på vårdapparaten ibland, men vi svenskar har det ändå så otroligt bra! Här kan vi även studera på universitet helt gratis, vilket inte är en självklarhet i många länder.

Är vi kanske bortskämda när vi klagar så mycket som vi gör? Ja, för jämför vi oss med de flesta andra folk, då är vi nog rejält bortskämda. Men visst skall vi jobba för att saker skall bli bättre och inte förfalla till det sämre. Kanske vi skall bekämpa det onda med det goda? Och jag tror ett sådant förbättringsarbete kan

må bra av att vi har en tacksamhet i grunden i stället för bitter klagande negativism. En stor kovändning till det bättre i hela landet kan man inte åstadkomma med enbart viss politik, mänskliga viljor och krafter, det är historien full av exempel på. Det går för det mesta snett – förr eller senare. Men om vi som folk **omvänder oss** till Gud, då kan han välsigna vårt land ännu en gång. Kanske större tacksamhet hos oss kristna kan vara en bra start på en sådan omvändelse?

Några index att begrunda

Jag skall ge lite intressanta fakta som kanske kan generera lite tacksamhet över vårt land och till Gud om detta faller i god jord. Det kan vara bra att veta att jag hämtade siffrorna i oktober 2024. Jag tror inget av det jag kommer att ta upp hade existerat om vi hade förblivit ett katolskt land. Jag tror också att de evangeliska folkväckelser som svepte över landet för nu ganska länge sedan spelade en stor roll för landets positiva utveckling. Jag skall lyfta fram några ”index” och lite annan information som kanske kan hjälpa oss att vara tacksamma. Ett enda index ger inte en sann bild, men med så här många positiva saker får vi ju fram en tydlig bild av Sverige som ett jämförelsevis fantastiskt land.

- Korruptionsindex – Sverige hamnar på delad 5:e plats bland länder med minst korruption (https://sv.wikipedia.org/wiki/Korruptionsindex)
- Pressfrihetsindex – Sverige hamnar på 3:e plats bland länder med störst pressfrihet (https://www.reportrarutangranser.se/pressfrihetsindex/)
- Demokratiindex – Sverige hamnar på 4:e plats bland länder med bäst utvecklad demokrati (https://sv.wikipedia.org/wiki/Demokratiindex)
- BNP per invånare – Sverige hamnar på 12:e plats (https://globalis.se/Statistikk/bnp-per-innbygger)
- Religionsfriheten i Sverige ligger högt i jämförelse med de flesta andra länder (https://sv.wikipedia.org/wiki/Religionsfrihet)

Och så kan vi även väga in detta:

- Allemansrätten
- Gratis skolgång och universitetsstudier, studielån
- Låga avgifter för sjukvård och tandvård
- Bra pensionsvillkor
- Ett överflöd av mat i våra butiker
- Ingen varubrist i övrigt
- Tusentals rena sjöar, åar, floder och älvar där man kan bada och fiska

- Bra med vattentillgång och avlopp
- Ca 40 % av vår elproduktion kommer från vattenkraft
- Du kan säkert fylla på med många fler positiva saker (tipsa oss gärna!)

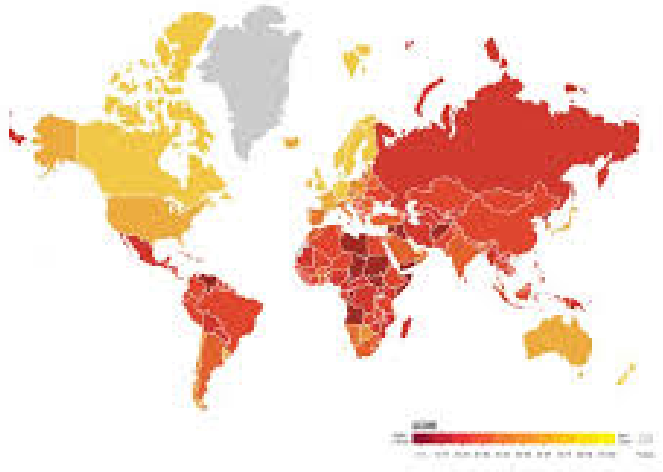
Självklart bidrar alla dessa positiva saker till att Sverige även ligger bra till i *World Happiness Report* (där man mäter och rankar hur pass lyckliga folk är i olika länder – självklart svårt att mäta, men ändå). Sverige ligger på fjärde plats, efter Finland, Danmark och Island. Kände du till denna mätning? Vi kanske borde bli mer medvetna om hur ”lyckligt lottade” vi faktiskt är? (https://happiness-report.s3.amazonaws.com/2024/WHR+24.pdf)

Nu finns det så klart människor som har det dåligt ställt i vårt land ändå, som t.ex. fattigpensionärer, ensamma mödrar med låg inkomst, barn och unga i utsatta områden, flyktingar, missbrukare, långtidssjuka, mentalt sjuka... Men det mesta jag räknade upp ovan gäller ju alla svenskar. Så Sverige är absolut ett av de bästa länderna man kan bo i. Jag själv kan bli salig av att bara tänka på vår vackra och skiftande natur med fyra ljuvliga årstider, en natur som vi får lov att vistas i helt fritt, och där vi får plocka bär och svamp. För min del ger allt detta mig en stor tacksamhet!

(Att vi sorgligt nog har en negativ utveckling i vårt land har jag tagit upp i tidigare material där jag talat om avfallet, vad det har lett till och vad som skulle kunna få till stånd en positiv förändring.)

Varför har vi det så bra i Sverige?

Ja, varför har vi det då så här bra i Sverige fortfarande? Mycket beror så klart på att landet ligger där det ligger. Men i övrigt kan jag inte se någon annan förklaring än att Gud välsignat vårt land. Här har funnits en jämförelsevis sund evangelisk kristenhet under en längre tid som påverkat moralen väldigt mycket. Och det har i sin tur påverkat samhället i alla nivåer. Om du tittar runt lite på kartan över korruptionen i världen, så ser du snabbt att korruptionen är låg i evangelisk-kristna länder – i det stora hela. Det är ganska likt när det gäller demokratiindex och pressfrihetsindex också. Vi kan alltså även vara tacksamma över att vi är ett evangeliskt-kristet land och inte katolskt – eller annan religion. Begrunda gärna kartan över korruptionsindex nedan.

Vart skall vi rikta vår tacksamhet?

Ja, vart tycker du vi skall rikta vår tacksamhet över allt det goda vi svenskar fortfarande kan vara tacksamma över, och inte minst vi kristna? Svaret är självklart: till vår frälsare, Herre och Gud! Paulus skriver dessutom detta:

> Rom 8:28: ”Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut.”

Om vi nu tror dessa ord i Bibeln, då kan vi förtrösta på att Gud alltid har allting under kontroll. Går saker oss emot, så skall ändå slutet vara meningsfullt, för allt samverkar ju till det bästa. Då kan vi tacka Gud under alla livets förhållanden!

> 1 Tess 5:16-18: ”Var alltid glada, be oavbrutet och tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus.”

Jag läste nyligen om Ignatius som var församlingsföreståndare i Antiochia under det första århundradet. Han såg fram emot att få lida martyrdöden på Colosseum där han skulle få möta vilda djur. Därför såg han alla försök att undgå denna död som en ohälsosam rädsla. Han till och med förmanade de kristna i Rom att inte sätta stopp för hans död på Colosseum! Detta är så klart en tacksamhet långt utöver det vanliga, men värt att begrunda ändå. (https://sv.wikipedia.org/wiki/Ignatios_av_Antiochia)

Att få komma in i en trons vila är sannerligen något att önska sig och be om!

> Fil 4:6: ”Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskningar genom åkallan och bön med tacksägelse.”

Några avslutande allvarsord

Jag skall här ta upp ett intressant bibelord som handlar om Sodoms synd. Vi tänker ju vanligen att det var sexuella synder som var deras grundläggande synd. Men i nedanstående bibelord ser vi att det inte var exakt så, utan det var istället ett bekymmersfritt liv i överflöd som ledde till högmod samt att de inte hjälpte dem som hade det svårt. Med tanke på hur bra vi har det i Sverige skall vi se detta bibelord som en varning till oss. I Romarbrevets första kapitel ser vi något liknande, att när människor vänder Gud ryggen och blir otacksamma – vilket ofta sker när människor lever i bekymmersfritt överflöd – då utlämnar Gud dem till förnedrande handlingar som är mot det naturliga. Så här har vi alltså varningsord till oss svenskar, för vi har gått ganska långt ut på den slaka linan nu.

> Hes 16:49-50: ”Se, **detta** var din syster Sodoms synd: Högmod, överflöd av mat och bekymmerslös säkerhet hade hon och hennes döttrar, men hon hjälpte inte den nödställde och fattige. De blev högfärdiga och gjorde sådant som var vidrigt för mig. Därför försköt jag dem när jag såg det.”
>
> Rom 1:21-22, 26: ”Trots att de kände till Gud **prisade de honom inte** som Gud **eller tackade honom**, utan de förblindades av sina falska föreställningar så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan. De påstod att de var visa, men de blev dårar… Därför utlämnade Gud dem åt förnedrande lidelser.”

Man kan förstå att just tacksamhet gentemot Gud var en bristvara bland människorna i Sodom, vilket i förlängningen ledde till Sodoms ödeläggelse. Och det Paulus skrev visar oss också att otacksamheten kan bli en utförsbacke.

Jag inledde med ett citat från Sven Reichmann där han sa att *”Tacksamheten är rättfärdighetens drivkraft i den kristnes liv”.* Från det vi läst om Sodom och det Paulus skrev kan vi förstå att det är allvarligt om vi saknar tacksamhet till Gud i vårt liv. Vår tro riskerar då att bli trög och orörlig. Jag menar inte att detta är en absolut frälsningsfråga, men det finns en risk att vår tro blir förblindad av otacksamhet, får fel fokus, blir negativ, kall och avsomnad. I nedanstående bibelord ser vi hur den yttersta tiden kommer att te sig, och vi kan förstå att det blir ett slags Sodom i repris:

> 2 Tim 3:1-5: ”Det skall du veta att i de sista dagarna skall det komma svåra tider. Människorna kommer att älska sig själva och vara

> penningkära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, **otacksamma**, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, egensinniga och högmodiga. De skall älska njutning i stället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!”

Visst kan vi se att mycket av det som står i dessa bibelord stämmer överens med hur det blivit i vårt samhälle mer och mer, och risken finns att detta äter sig in även bland oss kristna. Kanske det rent av är så illa att delar av kristenheten redan växlat in på detta spår? Så jag vill här lyfta fram en avslutande varning för att sjunga med i otacksamhetens kör. Risken för det finns definitivt om vi låter vårt överflöd äta upp oss. Risken för det finns också om vi lägger tid på all den negativa information (inte sällan vilseledande) som florerar idag, inte minst ute på Internet. Jag kan tänka mig att en otacksam mänsklighet blir som ett uppdukat smörgåsbord för den antikrist som skall träda fram i den yttersta tiden och mätta människorna med sina omvälvande förändringar. Gissa vart de riktar sin tacksamhet då!

Så varför inte läsa något uppbyggligt istället för all information som göder otacksamhet. Varför inte satsa lite mer på bibelläsning. Varför inte be Gud om ett tacksamt hjärta! Begrunda alla fantastiska löften vi fått som troende samt allt det goda och fina vi fortfarande har i vårt land, och låt så tacksamheten till vår store Gud få bubbla fram!

> Ps 118:1: ”Tacka Herren, ty han är god, ty hans nåd varar i evighet.”

Och till sist två underfundiga och kloka citat från två vänners mammor:

> "Den som är tacksam för lite, har mycket att vara tacksam för."
>
> "Rik nog den som är nöjd."

Må Herren vår Gud fostra oss så att vi inte glider in i otacksamhet, bitterhet och ett ändlöst klagande! Må Han ge oss ett tacksamt hjärta som är tacksamt i det lilla!

(Lyssna gärna till denna vad jag tycker profetiska undervisning av Sven Reichman. Han talar där om både tacksamhet, omvändelse, väckelse och tillståndet i Sverige: Därför väntar Herren)

/Lennart